

Written by மஹிமா

Sunday, 26 July 2015 21:40 - Last Updated Sunday, 18 October 2015 22:23

கையில் இருந்த துப்பாக்கியையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தனே.

சுற்றி இருந்தவர்கள் அதுவும் கொல்கர் என்ன நிலையில் இருந்தார்கள் என்று தலை தடுக்கிப் பார்க்க முடியவில்லை. அல்லது முயலவில்லை. எது என்று என்னால் தெளிவாகச் சொல்ல முடியவில்லை.

„சொல்லுங்களே. இது அவரின் ரை நாட்டுத் தயாரிப்புத்தான் என்று“ பிரபாகரன் சொல்லும் போதே கொல்கரை நோக்கி கையைக் காட்டினார்.

கொல்கரருக்கு எதுவும் புரிய வாய்ப்பில்லை. இப்பொழுது கொல்கரைப் பார்த்தனே. அவன் என்னையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

„இதுவும் **Made in Germany** தான்“ பிரபாகரனிடமிருந்து அடுத்து உதிர்ந்த வார்த்தைகளில் கொல்கர் தெளிவு பெற்றிருப்பான்.

துப்பாக்கியை கொல்கரின் கையில் கொடுத்துனே. வாங்கி ஆராய்ந்து விட்டு சிரித்துக் கொண்டே பிரபாகரனின் கையில் கொடுத்துான். மீண்டும் வளையில் சினை பிரபாகரன் சில வினாடிகளில் திரும்பி வந்தார். தனது பாதுகாப்புக்காக அவர் உடலில் மறைத்து வைத்திருக்கும் துப்பாக்கியை ஒரு சில நாடிகளில் வளையே எடுத்து, அதை வறும்மையாக் கி எங்களிடம் தந்த வகைம் ஆச்சரியப்பட வைத்தது.

யேர்மனியத் தொழில்நுட்பத்திறனை வகைப்படுத்தும் பாராட்டிச் சொன்னார். போரில் அழிந்து போன நகரங்களை விரைந்து கட்டி எழுப்பிய அவர்களின் உழைப்பைக் கண்டு வியந்திருக்கிறேன் என்றார். ஒரு விருந்தினர் வந்திருந்தால் அவர் பற்றியோ அல்லது அவர் சார் விடயங்களைப் பற்றியோ உரையாடவது அந்த விருந்தினரை மகிழ்விக்கும் என்பதை பிரபாகரன் தெளிவாக அறிந்திருக்கிறார் என்பதை அவரது உரையாடலின் பொழுது தெரிந்து கொண்டனே.

பச்சைக்கள் பண்ணியம், போராளிகள், மாவீரர்கள், புனர்வாழ்வு என விரிந்து கொண்டே போனது. பெரிய சந்திப்புக்கு சிறிய நேரமே எங்களாக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. அது இப்போது முடிவில் ஆனது.

Written by மஹிணா

Sunday, 26 July 2015 21:40 - Last Updated Sunday, 18 October 2015 22:23

'சாப்பிடுவோமா?' என்று பிரபாகரன் இரவ உணவுக்கு அழைத்தார். விருந்தும் இரவுக்கிறதா என்றனே. 'உங்களுக்கு இல்லாமலா' என்றார்.

கொல்கர உணவரை சித்தி சாப்பிடுவதை பிரபாகரன் ரசித்துப் பார்த்தார்.

கஸ்ரோ வீட்டில் சிற்றுண்டி, தமிழ்செல்வனின் அரசியல்துறை அலுவலகத்தில் இரவ உணவு, அடுத்து இங்கே என்று எல்லாமே ஆண்கள்தான் நிறைந்திருந்தார்கள். எனக்கு உணவு பரிமாறிய இளைஞனை எங்கேயோ நான் பார்த்த தருபகமாக இருந்தது. மீண்டும் மீண்டும் அந்த இளைஞனைப் பார்த்தனே. அப்பொழுது இருந்த சமீபநிலையில் என்னால் அந்த இளைஞனை அடையாளம் காண முடியவில்லை.

நான் அந்த இளைஞனை அடிக் கடி பார்ப்பதை பிரபாகரனின் புலிக்கண் அவதானித்து விட்டது. அவரே சொன்னார், „இவரின் ரை தாய் தகப்பன் யேர்மனியில்தான் இருக்கினம்' இப்பொழுது எனக்கு நினவைக்கு வந்தது. கண்ணை மடிக் கொண்டு ஒப்பிக்கத் தொடங்கினேன். அந்த இளைஞனின் பெயர், அவரின் தாய் தந்தையரின் பெயர்கள், அவர்களின் விலாசம் தொலைபேசி இலக்கம் மாதாந்தம் தமிழர் புனர்வாழ்வுக் கழகத்துக்கு தரும் தொகை என மட மட என்று சொல்லி விட்டு கண்களைத் திறந்து பார்த்தனே.

நான் மட்டும் தான் அசைந்திருந்தனே. மற்றவர்கள் அப்படியே என்னைப் பார்த்துக் கொண்டு அசையாமல் நின்றார்கள். எனக்கு குடிப்புதற்கு தண்ணீர் தர வந்த அந்த இளைஞன் தண்ணீர் குடிவையுடன் சிலயாக நின்றான்.

அவசரக்குட்களை என்பார்களே. அது நான்தானோ? இடம், பொருள், ஏவல் பார்த்துக் கதைக் கவணென்று அறிந்திருக்கிறனே. இங்கே கொஞ்சம் நட்பாகப் பழகினார் என்பதற்காக அதிக உரிமை எடுத்து எனது புத்திசாலித்தனத்தைக் காட்ட முயற்சி செய்தது தவறாகப் போய் விட்டதோ?

அமையியை பிரபாகரனே போக்கினார். „நீங்கள் எங்கடையுலனாய் வுத்திறையிலை இரவுக் கவணெய்ய ஆள்“ நிலமை சமிகமானதால் மனது சமாதானமானது.

அந்த இளைஞனின் தாய் தந்தை கடித்தயையும், அதனைக் கஸ்ரோவிடம் கொடுத்து ததயையும் சொன்னனே. பெற்றோரின் சாயல் அந்த இளைஞனிடம் இருந்ததால் தான் மற்றைய விபரங்களையும் சொன்னனே என்றனே. பிரபாகரன் சிரித்துக் கொண்டு கதையை திசை திருப்பினார்.

„கொல்கரக்கு வன்னியிலை எல்லா இடமும் சூத்திக் காட்டினனீங்களோ?‘

„மூல்லதைத் தீ வு, கடற்கரை, வற்றாப்பளைய, மாவீரர் துயிலும் இல்லங்கள்...“

„திருகோணமலை?‘

„இல்லை. அதுக்குப் போறதுக்கான நேரம் கிடக்கவில்லை“

„அப்ப இரணமைக்குக் குளத்தையாவது கொண்டு போய்க் காட்டுங்களோ“

Written by மஹிணா

Sunday, 26 July 2015 21:40 - Last Updated Sunday, 18 October 2015 22:23

எங்கள் களை அடுத்த நாள் அந்த இடத்திற்கு அழைத்துப் போவதாக ரஜி சொன்னார்.

கொழும்பு - வன்னிக்கான எங்களது போக்குவரத்து வசதிகளைப் பற்றிக் கட்டார். சொன்னேன்.

சு.ப.தமிழ்சலவன் குறுக்கிட்டு „திரும்பிப் போறதுக்கு நான் ஒழுங்கு செய்கிறேன்” என்றார்.

'கொல்கருக்கு நாங்கள் வன்னியில் செய்யக் கட்டியது ஏதாவது இருந்தால் சொல்லுங்களோ' என்று பிரபாகரன் கட்டார்.

பிரபாகரன் கட்டை கொல்கருக்கு மொழி பெயர்த்தேன்.

„Ich möchte gerne Waran essen“ என்றான்.

எனக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது. அவன் சொன்னதை மொழிபெயர்க்க மறந்து அவனையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன்.

„அவர் சொன்னது விளங்கலையே?”

குழப்பமாக இருந்தது. ஆனாலும் சொன்னேன்.

„அவனுக்கு வாறான் சாப்பிட ஆசையாக இருக்குதாம்”

„வாறான்?”

நான் மொழிபெயர்க்க மறந்தது அப்போதுதான் புரிந்தது.

„அவனுக்கு உடும்பு சாப்பிட ஆசையாக இருக்குதாம்”

பிரபாகரன் சிரிக்க ஆரம்பித்தார்.

„வறையேதாவது கட்டார் என்று பார்த்தால் உடும்பு கட்டக்கிறார்”

இப்போது உடும்பை எங்கே பிடிக்கலாம் என்பதே அங்கே பசு பொருளாகப் போனது.

யேர்மனியர் ஏதாவது ஒரு நாட்டுக்கு போகிறார்கள் என்றால் அந்த நாட்டைப் பற்றிய புத்தகங்களை வாங்கி வாசித்து மூதலில் அறிந்து கொள்வார்கள்.

கொல்கர் வாசித்த புத்தகத்தில் வன்னியில் உடும்பு இருக்கிறது என்று போட்டிருந்திருக்காமோ என்னவோ?

„மழை நேரம் எண்டால் பிடிக்கலாம். இப்ப எங்கை போய் உடும்பைத் தேடுறது” அங்கிருந்தவர்கள் அங்கலாய்த்தார்கள்.

„வட்டைக்குப் போற ஆக்கள் ஆரையும் கட்டும்பு பக்கலோதோ?”

Written by மஹிணா

Sunday, 26 July 2015 21:40 - Last Updated Sunday, 18 October 2015 22:23

பிரபாகரனின் களேவிக் கு, ஓவ்வொருவர் ஓவ்வொரு கததை சௌன்னாரர்கள். எல்லாமே எதிர்மறயைகவே இரூந்தன.

எல்லாவற்றயையும் கட்டேட்டு விட்டே பிரபாகரன் சௌன்னார் „எங்களுக்காக எவ்வளவு சிரமங்கள் எடுத்து திருக்கிறார். அவர் விரும்பினதை நாங்கள் குடுக்கோணும். இந்தக் கணத்திலை இரூந்து உடும்பு வட்டை ஆரம்பமாகிறது. இததை அவரிட்டதைச் சௌல்லுங்கோ“

பிரபாகரன் சௌன்னதை மௌழிபயர்த்து கௌல்கரிடம் சௌன்னனை. மகிழ்ச்சியதை அவனது முகம் சௌன்னது. பிரபாகரனதைப் பார்த்து தமிழில் „நன்றி“ என்று சௌன்னான். பிரபாகரன் சிரித்துக் கௌண்டார்.

பசேசுக்கள் கலகலப்பாகப் பௌயக் கௌண்டிரூந்தன. கட்டவவே நேரமும் தன் பங்குக்குச் சனென்று கௌண்டிரூந்தது.

திலீ ரனெ விளக்குகள் அணைந்து விட்டன. இரூட்டு. அங்கும் இங்கும் ஆட்கள் அசயையும் சத்தங்கள் மூதலில் கட்டென. பிறகு வந்த கௌரல் நிலமையைச் சௌன்னது. „ஜனெரட்டர் நிண்டே பௌச்சு“

- ([தௌடர்ச்சி](#))

- [மஹிணா](#)

Quelle - [Ponguthamizh](#)

[நாட்டகுகுத் தவேதை எல்லாம் நாம் தரலாம் - 1](#)

[நாட்டகுகுத் தவேதை எல்லாம் நாம் தரலாம் - 2](#)

[நாட்டகுகுத் தவேதை எல்லாம் நாம் தரலாம் - 3](#)

[நாட்டகுகுத் தவேதை எல்லாம் நாம் தரலாம் - 4](#)

[நாட்டகுகுத் தவேதை எல்லாம் நாம் தரலாம் - 5](#)

[நாட்டகுகுத் தவேதை எல்லாம் நாம் தரலாம் - 6](#)

[நாட்டகுகுத் தவேதை எல்லாம் நாம் தரலாம் - 7](#)

[நாட்டகுகுத் தவேதை எல்லாம் நாம் தரலாம் - 8](#)

[நாட்டகுகுத் தவேதை எல்லாம் நாம் தரலாம் - 9](#)

[நாட்டகுகுத் தவேதை எல்லாம் நாம் தரலாம் - 10](#)

[நாட்டகுகுத் தவேதை எல்லாம் நாம் தரலாம் - 11](#)

[நாட்டகுகுத் தவேதை எல்லாம் நாம் தரலாம் - 12](#)

[நாட்டகுகுத் தவேதை எல்லாம் நாம் தரலாம் - 13](#)

[நாட்டகுகுத் தவேதை எல்லாம் நாம் தரலாம் - 14](#)

[நாட்டகுகுத் தவேதை எல்லாம் நாம் தரலாம் - 15](#)

[நாட்டகுகுத் தவேதை எல்லாம் நாம் தரலாம் - 16](#)

[நாட்டகுகுத் தவேதை எல்லாம் நாம் தரலாம் - 17](#)

[நாட்டகுகுத் தவேதை எல்லாம் நாம் தரலாம் - 18](#)

[நாட்டகுகுத் தவேதை எல்லாம் நாம் தரலாம் - 19](#)

[நாட்டகுகுத் தவேதை எல்லாம் நாம் தரலாம் - 20](#)

[நாட்டகுகுத் தவேதை எல்லாம் நாம் தரலாம் - 21](#)

